

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/125/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010105
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej Denise Golianovej, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie obžalovanej N. I., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.06.2015, sp.zn. 4T/8/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej N. I. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.06.2015 sp.zn. 4T/8/2015 bola obžalovaná N. I. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22.06.2013 v čase okolo 17.35 h v priestoroch murovanej chaty v N. T., časť L. číslo XXX, okres N. počas stretnutia s G. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sedel na drevenom zábradlí verandy chaty, v miernom predklone smerom do vnútra po predchádzajúcom verbálnom konflikte ho strčila rukami do oblasti ramien v dôsledku čoho táto sila posunula ťažisko tela G. W. náhle a nečakane dozadu, v dôsledku čoho tento prepadol cez zábradlie a spadol z verandy z výšky cca 3 metre na vybetónovanú plochu, čím utrpel G. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom T. zranenia hlavy a to kombináciu zlomením lebky a poškodením ciev a následným vnútrolebečným krvácaním, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní až 12 mesiacov.

Za to obžalovanej uložil podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona jej výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov. O uplatnených nárokoch na náhradu škody zároveň rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť škodu poškodeným, a to:

G. W., nar. XX.XX.XXXX vo Q., trvale bytom T., H.

XXXX/XX, prechodne bytom N. T., L. XXX, škodu vo výške 15.536,50 €

Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom 850 05 Bratislava, Mamateyova 17,

IČO: 35 937 874, škodu vo výške 4.256,98 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2015 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná, pričom také svoje odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 09.11.2015, ktoré bolo doručené priamo krajskému súdu v rovnaký deň. V jeho dôvodoch primárne zvýraznila skutočnosť, že poškodeného G. W. v inkriminovanej dobe rukami do oblasti ramien nestrčila a teda nie jej zavinením tento spadol z verandy chaty. Ide tu tak o tvrdenie proti tvrdeniu. Okresný súd jej obhajobu zhodnotil len jednou vetou, a to „Súd však takto postavenú obranu obžalovanej považoval za účelovú so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý jej hrozil.“ Pokiaľ nedala vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) (vyhlásenie obžalovaného), tak uvedená citovaná

veta sa takto dá použiť vo všetkých trestných konaniach, od platnosti Trestného zákona a Trestného poriadku a takéto zjednodušované formálne odôvodnenie súdu. obhajca musí odmietnuť. Okresný súd v odôvodnení rozsudku sa zásadným spôsobom nevysporiadal s jej zásadnými obhajobnými tvrdeniami, neuviedol, prečo neuveril jej ako osobe, ktorá riadne pracuje, osobe, ktorá má dokončená stredoškolské vzdelanie s maturitou, nikdy sa nedostala do konfliktu so zákonom. Práve naopak, svoje získané vzdelanie smerovala k tomu, aby sa mohla stať policajtkou, to znamená okrem iného, aby mohla stáť na strane zákona. Na druhej strane okresný súd nekriticky vyhodnotil výpovede poškodeného G. W. ml., svedkov G. G. W. a G. E.. Poškodený G. W. ml. je recidivista, viackrát právoplatne odsúdený za závažnú trestnú činnosť a tohto času vo výkone trestu odňatia slobody. Rovnako svedok G. E. je recidivista, opakovane páchal závažnú trestnú činnosť, tohto času vo výkone trestu odňatia slobody. G. G. W., otec poškodeného, je údajne dôvodne podozrivý z obzvlášť závažnej trestnej činnosti, tohto času vo výkone väzby. Na základe hore uvedených skutočností vedie polícia tieto osoby ako kriminálne závadové. Okresný súd v odôvodnení rozsudku ani pri jednom korunnom svedkovi obžaloby neuviedol, prečo uveril kriminálne závadovým osobám alebo odsúdeným a prečo neuveril jej ako osobe bezúhonnej. Svedkovia uvádzaní v rozsudku, a to G. E., G. W., G. G. W., ktorí obvinenú majú usvedčovať zo „strčenia“, vedia o „strčení“ len z počutia. Údajne som im to mala povedať ja. Túto skutočnosť však dôrazne popieram ako hlúposť a úmyselnú schválnosť. Keďže vo veci ide prakticky o tvrdenie proti tvrdeniu, je nútená len poukazovať na neobvyklosť konania poškodeného a svedkov a na rozpory v ich výpovediach. Od začiatku tvrdila, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu (lebo poškodený a svedok E. popíjali) a domnievala sa, že poškodený pil alkohol do liekov (F.), ktoré mal dostávať od svojho otca G. W. (obvodný lekár), čo vedela, pretože s poškodeným žila v spoločnej domácnosti. Poškodený od počiatku popieral, že by pil alkohol, až dovtedy, keď bol usvedčený, že klame a pritom bol riadne poučený v zmysle Trestného poriadku. Znalec sa vo svojom posudku nemohol zaoberať aj možnosťou vplyvu alkoholu a omamných látok na chovanie a reakciu poškodeného, lebo mal k dispozícii len výpovede, kde poškodený poprel pitie alkoholu a užívanie liekov. Podľa názoru odvolateľky je neobvyklé, že po príchode sanitky na miesto činu, poškodený a korunný svedok obžaloby E. nepovedia, že poškodený bol ňou strčený a preto sa stal úraz. Je neobvyklé, že po úraze sa poškodenému nezoberie krv na zistenie alkoholu, drog, liekov v nemocnici vo Zvolene. Je neobvyklé, že v sanitke, aj po príchode do nemocnice vo Zvolene, nepovie poškodený lekárom, že ho strčila ona a preto sa stal úraz. Je neobvyklé, že v nemocnici v Banskej Bystrici sa nezoberie pred operáciou krv, či pacient nie je pod vplyvom alkoholu, drog, liekov, že poškodený lekárom v Banskej Bystrici nepovie, že úraz mu spôsobila ona. Je však obvyklé, aby ona, ktorá mala údajne strčiť poškodeného a spôsobiť mu ujmu na zdraví, zostala na chate vo vlastníctve otca poškodeného G. W., pretože poškodeného nestrčila. Je obvyklé, aby zobrala na druhý deň z chaty otca poškodeného veci poškodeného a zanesla mu ich do nemocnice v Banskej Bystrici, pretože poškodeného nestrčila. Na druhej strane je neobvyklé pri takomto ťažkom úraze, aby trestné oznámenie na jej osobu sa podávalo s takým veľkým časovým odstupom, pričom z trestného spisu je zistiteľné, že podanie trestného oznámenia si prial otec poškodeného. Dá sa dôvodne domnievať, že do prípravného konania bolo pravdepodobne zasahované vysokými policajnými dôstojníkmi. OR PZ vo Zvolene - vyšetrovatelka odmietla viac ako jeden rok vzniesť obvinenie voči nej, lebo pri podávaní vysvetlení neboli zistené také skutočnosti, ktoré by oprávňovali vzniesť obvinenie podľa § 33 Tr. por. Jednoducho a skrátene neuverila tvrdeniam kriminálne závadových osôb. Obhajca v tom čase bol upozornený, že v Hriňovej sa hovorí o tom, že G. W. všetko vybaví a spis bude zo Zvolena presunutý do Žiaru nad Hronom. KR PZ v Banskej Bystrici našlo vyšetrovateľa na OR PZ v Žiari nad Hronom, ktorý na základe tých istých zistených skutočností nekriticky vzniesol obvinenie voči nej. Nebola jej daná možnosť, aby sa mohla brániť aj inými dôkazmi a to, že na oblečení poškodeného nemôže byť jej pach., lebo ho nestrčila, nemôžu byť jej odtlačky prstov, lebo sa ho nedotkla, ani iná vecná stopa, lebo neboli vo fyzickom kontakte (napr. vlasy atď.).

Odvolateľka ďalej poukázala na obsah ustanovení § 2 ods. 10, 12 Tr. por. a § 168 ods. 1 Tr. por., ktorými sa podľa jej názoru prvostupňový súd dôsledne neriadil. Vôbec sa nezaoberal a nehodnotil jej obhajobu v hore uvedených súvislostiach a nehodnotil absolútne nelogické a neobvyklé chovanie poškodeného po úraze a chovanie korunného svedka obžaloby. Záchranárom tvrdili, že spadol, nie že bol „strčený“. Ďalej súd nehodnotil ani komunikáciu medzi poškodeným a svedkom E. na sociálnej sieti FACEBOOK, ku ktorej mala prístup aj ona, lebo heslo jej dal poškodený, z ktorej komunikácie jednoznačne bez všetkých pochybností vyplýva inteligenčná úroveň poškodeného a svedka E.. Urážky na políciu, sudkyňu, komunikácia o jej možnom zabití, neoprávnené držanie krátkej guľovej zbrane, páchanie inej trestnej činnosti ale hlavne, že sa poškodený a svedok E. dohadovali, ako majú vypovedať v prípravnom konaní vo svetle ich výpovedí z prípravného konania, kde tvrdili až do predloženia uvedenej komunikácie OČTK, že sa nestretávajú, spolu nekomunikujú, ako majú vypovedať. Okresný súd nekriticky uveril

tvrdeniám poškodeného aj ohľadom vzťahu medzi ňou a poškodeným, lebo konštatoval, že poškodený tvrdil, že sa s ním chce ona údajne udobrovať, ale to vôbec nie je pravda. Nevedela, že poškodený bude v čase skutku na chatu a bola to ona, ktorá sa s poškodeným rozišla, tak ako uvádzala pre povahu poškodeného (alkohol, lieky, agresivita, násilie, kriminálne správanie, vyhýbanie sa v práci, nedokončenia stredoškolského vzdelania, žitie na úkor spoločnosti atď.). Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhla prakticky zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a ju spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovanou v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým táto odvolateľka podala odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovanej vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej Denisy I. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku už má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu už venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2015 vykonal podrobný výsluch obžalovanej Denisy I., svedkov G. W. ml. (poškodeného), G. G. W. (otca poškodeného), G. K. Q., B. U., G. Q. L., na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2015 vykonal výsluch svedkyne G. W. a nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2015 doplnil dokazovanie výsluchom svedkov G. E., G. D. G. a znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie G. C. I.. V rámci dokazovania na podklade ust. § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä lekárske správy, zápisnicu o preverke výpovede na mieste, zápisnicu o rekonštrukcii, zápisnicu o ohliadke miesta činu, vyčíslenie škody, facebookovú komunikáciu medzi G. W. a G. E., správy na osobu obžalovanej a odpis z registra trestov, a to aktualizovaný, týkajúci sa jej osoby. Na podklade takto vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k správne, nielen skutkovému, ale i právne záveru, že obžalovaná zisteným konaním poškodenému G. W. úmyselne ublížila na zdraví a spôsobila ním ťažkú ujmu na zdraví.

Z pohľadu krajského súdu sa žiada poukázať i na hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď konštatované obhajobné tvrdenia obžalovanej považoval za účelové v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie stíhaného skutku. Jej obhajoba bola v celom rozsahu vyvrátená najmä výpoveďou poškodeného G. W., ktorý opísal konanie obžalovanej v inkriminovaný deň, keď si spomenul, že po tom, čo obžalovaná, s ktorou už boli rozídení, prišla na chatu jeho otca, táto sa s ním chcela rozprávať, udobrovať sa, nakoľko on nemal záujem, poslal ju z chaty preč. Obžalovaná sa však na chatu znovu vrátila, tu po tom, čo na neho dlhšie rozprávala a on ju ignoroval, táto na to vulgárne reagovala s tým, aby ju počúval, následne k nemu pristúpila a ako sedel zohnutý mierne dopredu a opretý časťou zadnice o zábradlie, sotila ho rukami do oblasti ramien, pričom na tieto skutočnosti sa rozpamätal vzhľadom na závažnosť spôsobeného zranenia až neskôr, postupne. Na viac si už nespomenul, spomenul si len na to, ako sa potom prebral v nemocnici v Banskej Bystrici. Jeho výpoveď potvrdil svojou výpoveďou aj svedok G. E., keď okresný súd u tohto svedka nezistil žiadny dôvod, prečo by mal tento vypovedať v neprospech obžalovanej, pričom tento potvrdil aj pred súdom, že sa obžalovaná s poškodeným G. W. po jej príchode na chatu začali hádať, preto on z uvedeného dôvodu od nich odišiel. Tento svedok bol ako prvý po inkriminovanom skutku v osobnom kontakte s obžalovanou, ktorá po páde poškodeného G. W. prišla za ním, pričom mu povedala, že poškodeného strčila ona. Na čo on išiel hneď za poškodeným, ktorý ležal na zemi pod zábradlím chaty. Svedok zároveň potvrdil, že asi on poslal obžalovanú, aby išla volať záchranku a tiež, že on záchranárov nenavigoval na miesto, kde sa poškodený nachádzal. Svedok sa nevedel vyjadriť, či bol poškodený pod vplyvom alkoholu, potvrdil, že s ním bol na jedno pivo. On nemal večer po skutku žiadny konflikt s obžalovanou. Zavinenie obžalovanej bolo preukázané aj ďalšími nepriamymi dôkazmi, a to výpoveďami svedkov G. W. a G. G. W., hoci títo neboli prítomní tomu, keď sa skutok stal, avšak podľa obsahu výpovede svedkyne G. W. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní,

tejto samotná obžalovaná povedala po tom, čo sa jej pýtala, ako syn spadol, že sa pohádali, syn ju vyprovokoval, tento sedel na zábradlí chaty, že do neho strčila a tento spadol. Svedok G.. G. W. dokazoval, že sa od svedka G. E. dozvedel, že jeho syn mal byť sotený obžalovanou. Svedok potvrdil, že synovi po skutku predpisoval na odporúčenie neurológa liek - Rivotril. Okresný súd ďalej zvýraznil i obsah ďalšieho dôkazu a to písomného znaleckého posudku autora G.. C. I., najmä jeho záverov, a to aj v doplnku k tomuto posudku, pričom tento znalec vo svojej výpovedi potvrdil, že poškodený utrpel dňa 22.06.2013 zranenia, ktoré vyhodnotil ako veľmi ťažké, pričom poškodený bol v obvyklom spôsobe jeho života výraznejšie obmedzený a doba liečenia a práceneschopnosti bola znalcom stanovená na minimálne deväť mesiacov až jeden rok. Znalec opísal vážne obmedzenia poškodeného v bežnom spôsobe života, ktoré mu zapríčinili utrpené zranenia. U poškodeného boli ohrozené jeho životne dôležité orgány, jednoznačne bol vzhľadom k spôsobeným zraneniam v nebezpečenstve smrti a okamžite javil vážnu poruchu zdravia. Podľa znalca sa u poškodeného jednalo o nechránený a nečakaný pád prevažne na hlavu z výšky cca 3 metre na veľmi tvrdú kamenno-betónovú plochu, vyvolaný sotením poškodeného do pliec stredne vysokej intenzity. Nejednalo sa podľa neho o samopád dozadu a ani o pád ako následok EPI záchvatu. Verzia skutku podľa obžalovanej je podľa znalca nereálna, keď podľa jeho názoru došlo k pádu poškodeného z terasy tak, že sila pôsobiaca na prednú plochu trupu poškodeného vyvolala akútne narušenie stability, čo už nebolo možné korigovať obrannou reflexnou stehno bedrovou stratégiou organizmu.

Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal aj obsahom facebookovej komunikácie medzi G. W. a G. E., ku ktorej mala obžalovaná prístup. Podľa názoru prvostupňového súdu táto nevyznieva v neprospech poškodeného G. W. a ani svedka G. E., táto sa v celom rozsahu netýka predmetnej veci, pričom z nej práve okrem iného vyplýva, že podľa vyjadrenia poškodeného je na svedkovi, čo vo svojej výpovedi povie, pričom on od neho žiadal, aby povedal len pravdu, keď svedok G. E. sám poškodenému v tejto komunikácii po svojom výsluchu oznámil, že pri výsluchu povedal normálne len to, čo si pamätá, dokonca podľa jeho vyjadrení prejavil záujem o konfrontáciu s obvinenou. A hoci táto komunikácia je medzi nimi vedená prevažne za použitia množstva vulgarizmov, a to aj na osobu samotnej obžalovanej, išlo o ich osobné názory, keď z obsahu tejto komunikácie vyplýva aj ich zlosť z postoja obžalovanej k predmetnému skutku a proti prípadnému jej nepotrestaniu, keď títo sa dožadovali spravodlivosti. Pokiaľ ide o prípadný vplyv pozitívneho alkoholu poškodeným na celý priebeh úrazového deja tak, ako to vyplýva z výsluchu znalca, ako aj z výsluchu jednotlivých svedkov, najmä členov Rýchlej lekárskej pomoci N. - G.. K. Q., B. U. a G.. Q. L. a svedka G.. D. G. - chirurga Chirurgickej ambulancie Nemocnice Zvolen, a. s., ako aj z listinného dôkazu - správy Nemocnice Zvolen, a s. (z č. 1. 395-398) poškodenému nebola tak pred hospitalizáciou, ako ani po hospitalizácii odobratá krv na zistenie alkoholu, keď podľa znalca pri podozrení na etylickú ebrietu sa krv odoberá. Z výpovede svedkyne G.. L. vyplýva, že táto stav opilosti u poškodeného skonštatovala na základe toho, že z pacienta tiahlo, cítila z neho alkohol, tomuto sa pri komunikácii plietol jazyk, pričom však následne uviedla, že nakoľko pacient spadol z 2 až 3 metrov na zem, nejaké pletenie jazyka a dezorientácia napr. v čase môžu byť u pacienta s takýmto zranením sprievodným javom, mohol u pacienta z dôvodu tohto zranenia nastať aj otras mozgu. Svedkovia G.. K. Q. a B. U. zhodne potvrdili len toľko, že boli vyslaní na výjazd z dôvodu pádu, a to podľa G.. Q. "zo strechy" a podľa svedka B. U. "cez zábradlie". Podľa týchto svedkov bol poškodený v čase ich príchodu pri vedomí, ale bol spavý. Na ďalšie podrobnosti týkajúce sa okolností, za ktorých malo k úrazu poškodeného dôjsť a k stavu poškodeného sa títo svedkovia nevedeli vyjadriť. Podľa svedkyne G.. K. Q., ako aj svedkyne G.. Q. L. na ich príchod čakal a na miesto, kde sa nachádzal poškodený, ich doprevádzal muž, pričom táto ich výpoveď je v samotnom rozpore tak s výpoveďou obžalovanej, ako aj svedka G. E.. Podľa svedkyne G.. L. táto najskôr uviedla, že keď sa poškodeného pýtala, čo sa mu stalo, povedal jej, že spadol z balkónika na chate, pričom ona sa ho nič viac k úrazu nepýtala a ani on sám a ani žiadna z tam prítomných osôb jej nič neuviedla. Následne uviedla, že tak ako vyplýva z jej záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby (na č. 1. 142 spisu) si pacient nepamätal, ako sa stal úraz, ako spadol, náhodou prepadol z balkóna na zem. vraj porucha vedomia, sám sa prebral. Nakoľko u pacienta nezistila až také ťažké poranenia, aby šiel do nemocnice do Banskej Bystrici, bol iba spavý, preto s ním šli do nemocnice vo Zvolene.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd konštatuje, že vo veci nezistil žiadnu významnú skutočnosť, ktorá by výpoveď poškodeného G. W. ml. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. Podporne bol pritom vykonaný dôkaz výsluchom svedkov G. E., G. W. a G.. G. W., pričom k utrpeným zraneniam sa po odbornej stránke v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní, najmä však vo svojom písomnom

posudku vyjadril znalec G.. C. I.. K prvotným kontaktom s poškodeným sa vyjadril tiež ošetrujúci lekár G.. D. G..

Z pohľadu krajského súdu sa pritom žiada zdôrazniť, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo na možnosť uplatnenia práva obžalovanej na obhajobu. Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie vo veci. Rozsah vykonaného dokazovania je v preskúmvanej veci dostatočný a nie je ani zrejmé, ktoré ďalšie dôkazy by bolo potrebné ešte procesne relevantne vykonať. V tomto smere totiž odvolanie obžalovanej absentuje akékoľvek významné návrhy či podnety na potrebu ďalšieho dokazovania. Podstata podaného odvolania obžalovanej prakticky smeruje len proti hodnoteniu dôkazov okresným súdom. Odvolací súd však konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. por., pričom odôvodnenie napadnutého rozsudku plne zodpovedá aj obsahu ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Z obsahu tohto odôvodnenia je zistiteľné, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nie je možné nič vytknúť. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov je vlastne nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci. Práve táto procesnoprávna zásada vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť či domnienku. Hodnotiac obsah odvolania obžalovanej je v tejto súvislosti nutné zdôrazniť, že iba v prípade, v ktorom nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. V posudzovanom prípade však tomu tak nie je. Okrem konštatovaného priameho dôkazu, a to výpovede poškodeného, v posudzovanom prípade bolo možné oprieť výrok o vine obžalovanej aj o ďalšie nepriame dôkazy, ktoré vo svojom súhrne tvoria logickú a ničím nenarušenú sústavu. Táto sústava nepriamych dôkazov musí byť uzavretá, tzn., že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a vylučovať iný záver. Okrem výpovedí svedkov G. E., G. W., G. G. W., v tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje výsledky preverky výpovede na mieste s fotodokumentáciou (č.l. 143 až 159), obsah zápisnice o rekonštrukcii s fotodokumentáciou (č.l. 160 až 189) a obsah zápisnice z ohliadky miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 192 až 204). Čo je podstatné, a to krajský súd zdôrazňuje, obsah písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, G.. C. I., obsah doplnku k tomuto znaleckému posudku (č.l. 208 až 246 a 257 až 277) ako i obsah výpovede tohto znalca v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní je v posudzovanom prípade zásadný. Znalec z hľadiska svojej odbornosti vyslovil jednoznačný záver, že u poškodeného šlo o nechránený a nečakaný pád prevažne na hlavu z výšky cca 3 m na veľmi tvrdú kamennú - betónovú plochu, vyvolaný sotením poškodeného do pliec stredne vysokej intenzity. Poškodený sedel v predklone s hlavou na hrudi a díval sa na zem, pričom zo strany obžalovanej šlo o neuvážené konanie pravdepodobne v emocionálnom strese, keďže ju poškodený ignoroval. Prijatie takého záveru znalcom je podrobne vysvetlené na stranách 8 až 11 doplnku k znaleckému posudku (č.l. 264 až 269 spisu). Pokiaľ odvolateľka opakovane zvyrazňovala vplyv alkoholu požitého poškodeným na jeho pád z verandy chaty, aj touto skutočnosťou sa znalec podrobne zaoberal (č.l. 269). V stručnosti sa žiada uviesť, že po úraze poškodenému krv na alkohol odobratá nebola a pokiaľ bol v nemocnici intubovaný, nikde v chorobopise znalec nenašiel zmienku, že by mu bol býval zistený alkoholový pach z úst a dýchacích ciest, čo pri opitosti bežne cíti aj laik, nie že intubujúci lekár a dokonca anesteziológ. V chorobopise, ktorý mal znalec k dispozícii sa nenachádza žiadna zmienka po príznakoch etylickej ebrity pri prijatí a nie je to uvedené ani v závere prepúšťacej správy. O samospád poškodeného dozadu podľa záverov znalca rozhodne nešlo a nešlo ani o pád poškodeného ako následok EPI záchvatu. Odvolateľke vzhľadom na obsah jej odvolania je tiež nutné pripomenúť, že pochybnosti o záveroch znalca v znaleckom posudku sa musia zakladať na konkrétnych okolnostiach, ktoré tieto pochybnosti vyvolávajú. Pokiaľ spochybňovala výpovede viacerých svedkov ohľadom ich kriminálnej minulosti, bez ďalšieho dôkazného tvrdenia nemožno vysloviť strohý záver uvádzaný odvolateľkou, že kriminálne závadová osoba nevypovedala v procesnom postavení svedka vzhľadom na takú jej vlastnosť pravdu. Títo svedkovia boli zákonom predpísaným spôsobom poučení v konaní pred súdom pred podaním svedeckej výpovede zložili prísahu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie

páchateľa spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa zistené konanie obžalovanej po právnej stránke posúdil v súlade s obžalobou prokurátora ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. Tento prečin vo vzťahu k ods. 1 § 156 Tr. zák. spáchala obžalovaná v nepriamom úmysle, pretože vedela, že zisteným konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená (§ 15 písm. b) Tr. zák.). Ťažší následok v zmysle ods. 3 písm. c) § 156 Tr. zák. spôsobila z vedomej neobanlivosti, keďže vedela, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone môže porušiť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí. Okresný súd dospel pritom k správne záveru, že poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví, a to s poukazom na obsah ust. § 142 ods. 1 Tr. zák. a § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. Tu stručne krajský súd poukazuje na obsah odborného záveru vysloveného znalcom G. I.. Týmto právnym posúdením zisteného konania obžalovanej sa prvostupňový súd podrobne zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia (strana 12 rozsudku), také jeho závery si krajský súd osvojil.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej, žiada sa z pohľadu krajskému súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje páchatel'ovi prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. uloženie trestu odňatia slobody od dvoch do piatich rokov. Prvostupňový súd správne ukladal trest obžalovanej v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od dvoch do štyroch rokov, vzhľadom na existenciu poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Uložil jej trest odňatia slobody v strede takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 24 mesiacov, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona pri úvahách o druhu, no najmä výmere trestu povinný prihliadnuť. Prvostupňový súd nepochybil, pokiaľ obžalovanej dvojročný trest odňatia slobody podmiennečne odložil za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom jej tiež uložil primeranú skúšobnú dobu na osemnásť mesiacov. Takto uložený skôr mierny trest obžalovanej musí byť pre ňu dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhla akémukoľvek protiprávnemu konaniu, v opačnom prípade by už mohla byť postihnutá nepochybne prísnejším trestom.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani v jednotlivých výrokoch o náhrade škody, poškodený G. W. a Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava si svoje nároky včas a zákonom predpísaným spôsobom uplatnili, nevznikli pritom žiadne pochybnosti o výške takto uplatnených nárokov, krajský súd odvolanie obžalovanej, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.